

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 05 august 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2014 de inculpatul

Ecaterniciuc Vladimir Fiodor, născut la 21 aprilie 1997, originar din c.Step-Soci, r-nul Orhei, fără loc permanent de trai.

Termenul examinării cauzei:

1. 07.11.2012 - 05.08.2013 - prima instanță,
2. 26.09.2013 - 30.01.2014 - instanța de apel,
3. 01.04.2014 - la 11.06.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 05 august 2013, Ecaterniciuc Vladimir a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 1 an și 4 luni închisoare.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepsei stabilite cu pedeapsa fixată prin sentința Judecătoriei Rezina din 14 decembrie 2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 7 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar pentru minori.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Ecaterniciuc Vladimir, la 15 septembrie 2012, în jurul orei 10.00, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin geamul deschis a pătruns în interiorul casei nr.27 din str.Gh. Madan, mun.Chișinău, de unde pe ascuns a sustras bunuri ce aparțineau cet. Iavrumov Dmitri, și anume un notebook de model „HP” la prețul de 5500 lei, notebook de model „Acer” la prețul de 3500 lei, telefon mobil de model „Samsung” la prețul de 700 lei, lăntișor de aur la prețul de 2400 lei, o cameră web de model „Logitech” la prețul de 500 lei, ceas bărbătesc la prețul de 6600 lei, aparat de fotografiat la prețul de 1500 lei, ochelari de vedere la preț de 800 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 21500 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, aplicarea unei pedepse mai blînde, invocînd că instanța incorect a apreciat probele administrate pe cauză și la emiterea sentinței nu a luat în considerație declarațiile inculpatului și avocatului său, precum și circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță au fost amplu analizate și just apreciate, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în prevederile art.186 alin.(2) lit.c), d) Codul penal.

Referitor la măsura de pedeapsa stabilită lui V.Ecaterniciuc , instanța de apel a conchis că aceasta este una în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale de care inculpatul a fost recunoscut vinovat și corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei, care va contribui efectiv la corijarea acestuia, fiind aplicată cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75, 84 Cod penal.

Instanța a menționat că, prima instanță a motivate stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței că inculpatul anterior a fost condamnat de 3 ori pentru infracțiuni similare, și, ținând seama de caracterul și gradul de pericol social al faptei comise, de persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, a conchis că corectarea și reeducarea lui poate avea loc numai cu stabilirea pedepsei cu închisoare.

5. În recursul ordinar declarat de către inculpatul V.Ecaterniciuc, fără a se invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, se solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate, considerând că pedeapsa aplicată este una prea aspră.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform conținutului recursului, inculpatul este de acord cu starea de fapt și de drept stabilită, și critică hotărârile date în latura stabilirii pedepsei, considerând că pedeapsa stabilită este prea aspră, solicitând aplicarea în privința lui a unei pedepse neprivative de libertate.

Colegiul penal consideră că instanța de apel just a respins apelul inculpatului, concluzionând că la soluționarea chestiunii cu privire la stabilirea pedepsei, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal.

Astfel, conform prevederilor art.61, 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a inculpatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul menționează că instanța de apel întemeiat a constatat că prima instanță, la numirea pedepsei, a ținut cont de prevederile sus-menționate, de caracterul social periculos al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, care a fost de nenumărate ori tras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunilor similare cu suspendarea pedepsei pe termen de probă.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul consideră legală concluzia instanței de apel referitor la faptul că pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță este proporțională faptei comise de către inculpat. Prin urmare, după cum rezultă din partea descriptivă a sentinței și deciziei, instanțele de fond și-au motivat soluțiile adoptate indicând din care motive au ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără aplicarea pedepsei închisorii reale, astfel că temeiul

invocat de recurent, precum că instanța nu și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei neprivative de libertate inculpatului, este neîntemeiat.

Argumentele recurentului că la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont că dînsul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, nu pot fi reținute, deoarece la numirea pedepsei instanțele de fond au ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximul și din minimul prevăzut de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Instanța de recurs apreciază că, față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale privind săvîrșirea acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa stabilită de 1 an și 4 luni închisoare, iar a celei definitive, în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, de 2 ani și 7 luni închisoare, cu executarea ei reală, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestora față de fapta comisă.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată lui V. Ecaterniciuc este în limitele prevăzute de lege.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului declarat de inculpat, și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ecaterniciuc Vladimir, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 05 august 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2014, în propria lui cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun